

6. juni 2017
Sagsnr. NMK-451-00005
Tidl. sagsnr. 2015-5509
SHEDYH

AFGØRELSE

i sag om Fredensborg Kommunes afgørelse om at fremme et fælles kystbeskyttelsesprojekt mellem Nivå Havn og Sletten Havn

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, jf. § 5, stk. 1¹.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster afgørelsen af 24. november 2014 fra Fredensborg Kommune om at fremme sag om gennemførelse af et fælles kystbeskyttelsesprojekt for strækningen mellem Nivå Havn og Sletten Havn, men undtagelse af den del af afgørelsen, som omhandler fastsættelse af bidragspligt. Denne del af kommunens afgørelse, der omhandler bidragsfastsættelse, ophæves og hjemvises til fornyet behandling i kommunen.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet². Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 b.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, har behandlet sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR nr. 37795526
EAN nr. 5798000026070
nmkn@naevneneshus.dk
naevneneshus.dk

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 78 af 19. januar 2017 om kystbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Indholdsoversigt

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet	2
2. Sagsforløb.....	3
2.1 Møde i Miljø- og Teknikudvalget 12. januar 2012	3
2.2 Høring i perioden 28. juni 2013 – 7. august 2013	4
2.3 Rapport af 7. august 2013.....	4
2.4 Kystdirektoratets udtalelse af 2. september 2013.....	5
2.5 Møde i Miljø- og Teknikudvalget 28. november 2013	6
2.6 Rapport af 6. februar 2014.....	7
2.7 Høring i perioden 20. februar 2014 – 28. marts 2014	9
2.8 Møde i Plan-, Miljø- og Klimaudvalget 3. juni 2014.....	10
2.9 Niras' udtalelse af 26. juni 2014.....	10
2.10 Høring i perioden 7. juli 2014 – 31. august 2014.....	11
2.11 Møde i Plan-, Miljø- og Klimaudvalget 4. november 2014	11
3. Kommunens afgørelse om fremme af projektet	12
4. Klagernes indhold.....	13
4.1 Klagepunkter	13
4.2 Klagernes oversendelse til Miljøministeriet.....	15
4.3 Supplerende klagebemærkninger	16
5. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse..	17
5.1 Det juridiske grundlag	17
5.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering af sagen	22
5.2.1 Afgrænsning af sagen.....	22
5.2.2 Sagens problemstillinger efter kystbeskyttelsesloven..	22
5.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse.....	27

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er påklaget til Miljøministeriet (nu Miljø- og Fødevarerministeriet). Afgørelsen er primært påklaget af omboende i området, samt herudover Naturstyrelsen og 2 grundejere med afvanding til Nivåen.

To grundejeres klager er den 2. juni 2017 afvist fra realitetsbehandling som følge af manglende klageberettigelse.

Klagesagen er efterfølgende overført til Natur- og Miljøklagenævnet, der ved lov nr. 178 af 24. februar 2015 om ændring af lov om råstoffer, lov om kystbeskyttelse og lov om havstrategi blev klageinstans for afgørelser efter kystbeskyttelsesloven. Klagebestemmelsen i lovens § 2, nr. 4, trådte i kraft pr. 1. juli 2016³. Klagesagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet § 24, stk. 6.

---

³ Bekendtgørelse nr. 888 af 21. juni 2016 om ikrafttræden af § 2, nr. 4, i lov om ændring af lov om råstoffer, lov om kystbeskyttelse og lov om havstrategi.

I klagerne er det primært anført, at klagerne er uenige i pålæggelsen af bidragspligt og den nærmere fordeling af bidragspligten. Der er endvidere klaget over, at kommunen ikke har haft hjemmel til at fremme projektet 2. gang, at der ikke er behov for kystbeskyttelse udover i område 2, at projektets udformning burde ændres, og at projektet medfører uhensigtsmæssige, afledte virkninger som følge af reduceret afvanding til Nivåen.

2. Sagsforløb

Sagen omhandler fremme af gennemførelsen af et fælles kystbeskyttelsesprojekt for strækningen mellem Nivå Havn og Sletten Havn.

I forbindelse med projektets udarbejdelse blev strækningen mellem Nivå og Sletten havne delt i fire områder, områderne 0 til 3.

- Område 0: grundejerforeningen Laveskov Villaby som primært ligger bag indsøen nord for Nivå Havn. Området er truet af højvande, som presses ind i indsøen via Nivå Havn. Indsøen er mod nord og øst beskyttet af et dige, som vedligeholdes af grundejerforeningen.
- Område 1: nord for indsøen ved Grundejerforeningen Laveskov Villaby til Gl. Strandvej 270. Området vil med klimaforandringer være truet af højvande i forbindelse med 100 års storme.
- Område 2: Gl. Strandvej 268 til Gl. Strandvej 165. Området er allerede nu truet af erosion, og stormen Bodil af den 4. – 7. december 2013 lavede betydelige skader i området.
- Område 3: Gl. Strandvej 163 (samt Peder Mads Strand) til Sletten Havn. Området er ikke udsat for højvande.

2.1 Møde i Miljø- og Teknikudvalget 12. januar 2012

Det fremgår af beslutningstemaet i indstilling af 12. januar 2012 til udvalgsmødet, at Miljø- og Teknikudvalget skulle beslutte, om kommunen skulle rejse en kap. 1 a sag om tilladelse til kystbeskyttelse af flere ejendomme langs Gl. Strandvej, eller om kommunen alene skulle søge om tilladelse til kystbeskyttelse ved egen ejendom.

Det fremgår af indstillingen, at havet havde gnavet sig ind på kysten og blotlagt forsyningsledninger langs vejen. Kommunen ejer ejendommen Gl. Strandvej 169, som er den nordligste grund i område 2, mens strandgrundene syd for er privatejede. Det fremgår videre, at dele af strækningen er beskyttet af et lavt stenglacis, hvor andre dele er ubeskyttede, og at der nogle steder er mindre end 0,5 meter mellem strand og asfalteret vejbane.

Det fremgår slutteligt, at udvalget besluttede at rejse en kap. 1 a sag for ejendomme med strandgrund nord for Nivå Havn op til Gl. Strandvej 169, Humlebæk (område 1 og 2), og at kommunen skulle forestå forundersøgelser og skitseprojektering af kystbeskyttelsesforanstaltningerne.

Kommunen bad Niras lave en forundersøgelse for projektet. I forbindelse med forundersøgelsen blev strækningen mellem Nivå og Sletten Havne delt i de ovenfor skitserede fire områder. Det blev besluttet, at område 0 ikke skal indgå i projektet, da områdets udfordring kommer syd fra Nivå Havn. Området er derfor heller ikke beskrevet i Niras' rapport.

I december 2012 blev der afholdt et inspirationsmøde med berørte grundejere og efter mødet blev der nedsat en projektgruppe bestående af grundejere og repræsentanter fra henholdsvis Kystdirektoratet og kommunen.

2.2 Høring i perioden 28. juni 2013 – 7. august 2013

Kommunen foretog i perioden en høring af grundejere, som kunne blive pålagt bidrag og bad grundejerne give en uforpligtende udtalelse, om hvorvidt de ønskede at deltage i et fælles kystbeskyttelsesprojekt for strækningen.

Det fremgår af sagen, at 69 % af høringssvarene var imod et fælles projekt. Tilslutningen til et fælles projekt afspejlede, hvor der er problemer med erosion og højvande. I område 1 var der i langt overvejende grad modstand mod projektet, hvor der kun var to positive tilkendegivelser ud af 17. I område 2 var holdningen til et fælles projekt delt, hvor der var seks positive tilkendegivelser ud af 12. I område 3 var der to positive tilkendegivelser ud af tre.

Flere af høringssvarene angav overordnet, at der blev taget forbehold for det økonomiske aspekt, som endnu ikke var kendt, og at der generelt kun ønskedes beskyttelse for de mest udsatte steder på strækningen.

2.3 Rapport af 7. august 2013

Kommunen besluttede i 2013 at iværksætte en nærmere undersøgelse af behovet for kystbeskyttelse af den ca. 1350 meter lange kyststrækning mellem Nivå og Sletten havne. På baggrund heraf blev Niras bedt om at udarbejde en kystplan for Nivå og Sletten havne med forslag til højvandsikring og erosionsbeskyttelse af kyststrækningen. Niras foretog en undersøgelse med det formål at afdække behovet for beskyttelse på strækningen mod erosion og vandstandsstigninger. Niras havde derudover til opgave at komme med realistiske løsningsforslag, give overblik over de økonomiske konsekvenser for løsningsforslaget samt udarbejde en økonomisk fordelingsnøgle i forhold til kystgrundejerne. Undersøgelsen blev delt op i to dele, herunder forundersøgelser og dernæst afrapportering af forslag til kystplan med økonomi og forslag til partsfordeling.

Det fremgår af rapporten under afsnit 2.3 "Kystmorfologi og sedimenttransport", at erosion først og fremmest kan forventes på den midterste del af strækningen (dvs. område 2), da denne ikke ligger i læ af havnene for nogle af bølgeretningerne. Såfremt bredden af lavvandede områder bliver reduceret, vil bølgerne mere uhindret have mulighed for at angribe

kysten og give anledning til erosion. I 2050 vil vanddybden ifølge den seneste prognose være 30 cm højere end i dag og hvis det lavvandede område ud for kysten ikke tilføres sediment, vil vanddybden stige. Dybdeforøgelse vil medføre, at kysten eksponeres for større bølger fra alle retninger og den konstaterede tendens til erosion midt på strækningen (område 2) vil øges.

Strategien for område 2 handler om at sikre vejen mod nedbrydning samt sikre det bagvedliggende område mod oversvømmelse. Det fremgår, at der er en konstant risiko for en mindre kysterosion af område 2, og hvis der ikke gribes ind med kystbeskyttelse, vil erosion med tiden underskære vejen i den nordlige ende, hvor der ikke er strandhaver, og senere brede sig mod syd og erodere strandhaverne.

Niras har foreslået etablering af et fælles kystbeskyttelseslag omfattende alle tre områder, da alle grundejere i området vil få fordel af, at kysten beskyttes mod højvande og erosion, da vejen og dermed adgangen til ejendommene beskyttes. Der vil være risiko for, at vejen oversvømmes og undermineres uden fornøden beskyttelse. Grundejere med adgang til kysten og indehavere af strandlodder får en særlig fordel af beskyttelsen. Strandlodder i områderne 1 og 3 vil på sigt få fordele af, at kystlinjen bliver fastholdt, og af at der sandfodres i område 2. Ved at fastholde kystlinjen i område 2 vil erosion som følge af generelle vandstandsstigninger ikke give anledning til erosion i områderne 1 og 3, da områderne vil ligge i læ og få tilført sand fra område 2.

2.4 Kystdirektoratets udtalelse af 2. september 2013

Kystdirektoratet har efter anmodning fra kommunen, jf. kystbeskyttelseslovens § 2, udarbejdet en udtalelse til kommunen vedrørende behovet for kystbeskyttelse på den 1350 meter lange kyststrækning mellem Nivå og Sletten havne.

Kystdirektoratet har oplyst, at der er tale om en beskyttet beliggenhed i forhold til bølgepåvirkninger, og at kysttilbagekningen på de nordligste 2/3 dele af strækningen kun er ca. 0,1 m/år, og at kysten er nogenlunde stabil på den resterende del af strækningen. Det fremgår, at der på de sydligste 500 meter af strækningen i område 1 næsten ingen kysttilbagekning er, og at der mod syd i område 1 er risiko for oversvømmelse, mens der mod nord i området er skråningsbeskyttelse, som trænger til fornyelse. I område 2 er afstanden mellem kystlinje og Gl. Strandvej lille på de midterste 350 meter af strækningen, og med kysttilbagekningen her vil der være risiko for nedbrydning af vejen samt risiko for oversvømmelse inden for vejen. I område 3 er der risiko for oversvømmelse af enkelte ejendomme.

Kystdirektoratet har anført, at der er tale om begrænsede problemer med kysttilbagekning og højvandsrisiko, men at det imidlertid vurderedes, at der er behov for kystbeskyttelse på strækningen på baggrund af de

værdier, som er truet. Direktoratet har hertil bemærket, at omfanget af kystbeskyttelse skal afstemmes med problemernes begrænsede omfang.

Det blev anbefalet, at der i område 2 skulle udføres sandfodring og eventuelt suppleret med høfder eller bølgebrydere for at holde på sandet. Direktoratet har hertil anført, at afhængig af omfanget af sandfodring kunne det også overvejes at beskytte skrænten på strækningen med en skråningsbeskyttelse. Hvis der skal udføres skråningsbeskyttelse, vil det samtidig afhjælpe højvandsproblemerne. Som alternativ er det foreslået at løse højvandsproblemerne ved at hæve vejen.

For områderne 1 og 3 anbefalede direktoratet en mindre løsning som eksempelvis terrænregulering eller et lille dige, da der i begge områder kun er højvandsproblemer. Det kunne overvejes at opføre en ny skråningsbeskyttelse i område 1. Kystdirektoratet bemærkede, at selvom sandfodringen hovedsageligt skulle udføres i område 2, vil fodringssandet med tiden også blive en fordel for de andre to strækninger. Det var derfor direktoratets anbefaling, at kystbeskyttelsesprojektet blev gennemført for hele strækningen mellem Nivå og Sletten Havne.

2.5 Møde i Miljø- og Teknikudvalget 28. november 2013

Det fremgår af beslutningstemaet i indstilling af 28. november 2013, at udvalget skulle beslutte, hvorvidt det fælles kystbeskyttelsesprojekt skulle fremmes eller ej. Hvis det blev besluttet at fremme projektet, skulle der tages stilling til i hvilket omfang.

Det fremgår videre af indstillingen, at kommunen kunne vælge at fremme sagen medmindre:

- at der ikke var behov for kystbeskyttelse,
- at der helt klart ikke var den fornødne opbakning eller
- hvis projektet var uforeneligt med naturen eller planlægningen i området.

Det er hertil anført, at Kystdirektoratet har udtalt, at der er et behov for beskyttelse af kyststrækningen. Dernæst fremgår det, at der ikke er opbakning til projektet for så vidt angår et fælles projekt for hele strækningen. Sidst fremgår det, at projektet kan udformes, så det er foreneligt med naturen, og at det kan tænkes sammen med planlægningen af vejen, som der aktuelt arbejdes med.

Administrationen har på baggrund af høringssvarene anbefalet, at der skulle arbejdes videre med et mindre anlægstungt projekt for de dele af område 2, hvor der aktuelt var et problem med kystbeskyttelse. Administrationen har videre oplyst, at et begrænset projekt med sandfodring ville have en positiv virkning for de øvrige kystgrundejere på strækningen, da sandet vandrer langs kysten, og omkostningerne hertil burde fordeles til alle grundejere, som opnåede en fordel af sandet.

Udvalget besluttede at fremme sagen 1. gang for et mindre fælles projekt for område 2. Udvalget besluttede dernæst, at projekteringen skulle finansieres via midler fra projekt Mikkelsborg Strandpark, og at fordelingen af udgifter til projektet skulle fordeles ligeligt mellem alle i områderne 1, 2 og 3 både i forhold til anlæg og den videre drift.

2.6 Rapport af 6. februar 2014

Niras har udarbejdet en rapport af 6. februar 2014 med forslag til kystbeskyttelse langs den eroderede Gl. Strandvej. Hovedformålet med rapporten var at præsentere et forslag til kystbeskyttelse for område 2.

Niras har i rapporten beskrevet de eksisterende forhold, designkrav, forslag til løsninger, anlægsoverslag samt angivet en partsfordeling.

Det fremgår af rapporten, at stormen Bodil medførte store skader på kysten, og at vejen blev eroderet og undermineret på en strækning omfattende følgende parceller: 165, 167, 169, 252, 254, 256, 256A. Rapporten indeholder forslag til beskyttelse af kysten og vejen, samt to forslag til beskyttelse, som er henholdsvis med og uden etablering af strandhaver.

Eksisterende forhold

Nuværende kystbeskyttelse består af stenglacis foran Gl. Strandvej 252-256, hvor der længere mod nord er tale om en betonmur med sten foran. Under stormen Bodil var det parceller beskyttet med store sten, som klarede sig bedst. Bodil eroderede i stenglaciset og underskar vejen ud for Gl. Strandvej 252 og 254.

Designkrav

Niras har henvist til Kystdirektoratets anbefalinger, hvoraf det fremgår, at beskyttelsen i det væsentligste skal holde sig til matriklen, og at den primært skal omfatte bløde beskyttelsesformer, og at de hårde konstruktioner skal reduceres mest muligt. Derudover vægtes fri passage langs kysten, hvilket betyder, at en stenkastning uden etablering af kyst foran sandsynligvis ikke kan godkendes. Beskyttelsen er designet ud fra en vandstand på +1,6 meter DVR90 svarende til en 100 års højvandstand og beskyttelsen skal være stabil over for mindre vandstande med bølger op til 1 meter.

Forslag til løsninger

Af rapporten fremgår det, at der er udarbejdet to forskellige løsninger til beskyttelse af den eroderede strækning, hvoraf det ene forslag vedrører beskyttelse af vejen med en stensætning og det andet forslag vedrører etablering af nye 5 meter brede strandhaver.

Den første løsning baserer sig på en skråningsbeskyttelse tæt op af vejen suppleret med to høfder, som skal holde på sandet. Der skal suppleres med sandfodring for at stabilisere stranden foran skråningsbeskyttelsen og for at modvirke fremtidig underskæring.

Den anden løsning baserer sig på etablering af en ca. 5 meter bred strandhave inden for strandlodden. Strandhaven skal beskyttes mod havet med en lav skråningsbeskyttelse og vejen skal beskyttes med et net fyldt med mindre sten langs vejen. Som supplement skal der sandfodres og etableres høfder for at stabilisere stranden og modvirke erosion og under-skæring.

Begge løsninger sikrer passage grundet sandfodringen, beskytter vejen mod erosion med strand-stensætning-have-skråningsbeskyttelse og sikrer afvanding af vejen gennem haverne. Derudover sikrer løsning nr. to nye stabile strandhaver og reducerer overskyl af vejen og ejendomme gennem et fladt kystprofil.

Anlægsoverslag

Der er udarbejdet anlægsoverslag til begge skitserede løsninger:

Den samlede pris for løsning 1 er på kr. 1.460.300 og for løsning 2 på kr. 1.698.100.

Partsfordeling

Niras har gentaget forslag om, at der blev etableret et fælles kystbeskyttelseslag omfattende områderne 1, 2 og 3, som selv skulle antage kysttekniske sagkyndige til at hjælpe med projektet og den fremtidige vedligeholdelse. Det fremgår, at alle grundejere vil få fordel af, at kysten højvands- og erosionsbeskyttes, da vejen og dermed adgangen til ejendommene og installationer i vejen beskyttes. Kommunen har en særlig interesse i at beskytte vejen og dens installationer. Der er risiko for oversvømmelse og underminering, hvis ikke der sker beskyttelse af området. Kystdirektoratet har anført, at alle strandlodder i områderne 1 og 3 på sigt vil få gavn af, at kystlinjen fastholdes, og at der sandfodres i område 2. Det fremgår videre, at fastholdelse af kysten i område 2 vil bevirke, at erosion som følge af vandstandsstigning ikke vil medføre erosion i områderne 1 og 3, da disse områder vil lægge i læ og løbende få overført sand fra sandfodringen i område 2.

På baggrund af ovenstående blev det foreslået, at omkostninger skulle dækkes efter følgende overordnede principper:

- Kommunen betaler alle udgifter forbundet med vedligeholdelse og evt. ændringer af vejens niveau.
- Kommunen betaler 1/3 af alle godkendte udgifter til erosions- og højvandssikring, for at sikre den offentlige vej og installationerne i vejen mod erosion og oversvømmelse.
- Grundejerne betaler 2/3 af udgifterne for erosions- og højtlandsbeskyttelse af deres matrikler.
- Den enkelte grundejer betaler selv for ændringer, udvidelser og individuelle tilpasninger af beskyttelsen af strandlodderne, som ligger udenfor de accepterede budgetter.

Dernæst blev det foreslået, at grundejernes andel skulle opdeles efter følgende principper:

- Omkostningerne til strandfodring deles ligeligt mellem alle grundejerne. Kommunen yder et tilskud på 1/3 af omkostningerne.
- Udgifter til høfder deles ligeligt af alle grundejere. Kommunen yder et tilskud på 1/3 af omkostningerne.
- Udgifter til etablering af stensætning i løsning 1 afholdes af alle grundejere og fordeles i forhold til længden af strandloddens kystlinje. Kommunen yder et tilskud på 1/3, der betales i forhold til længden af kystlinjen.
- Den ekstra udgift i forbindelse med etablering af skråningsbeskyttelse og af vej og strandlod ved løsning 2 i forhold til løsning 1 afholdes af de berørte lodsejere 165-167-250-252-254-256-256A. Kommunen yder et tilskud på 1/3 af løsning 1 som tilskud. Der betales i forhold til længden af strandloddens kystlinje.
- Meromkostningerne til den individuelle tilpasning af skræntbeskyttelsen dækkes af de enkelte strandlodder.

2.7 Høring i perioden 20. februar 2014 – 28. marts 2014

Efter afholdelse af informationsmøde den 20. februar 2014 var det frem til den 28. marts 2014 muligt at indsende bemærkninger til projektforslaget. Der var stor deltagelse på mødet, men der var delte meninger om værdien af projektet og særligt til fordelingen af bidrag.

Indenfor område 0 er grundejerforeningen Laveskov Villaby beliggende, hvoraf fire grundejere er en del af det skitserede projekt under område 1. Hele grundejerforeningen betegnes dog som område 0. Grundejerforeningen var samlet imod projektet og bidragsfordelingen.

I område 1 var alle grundejere på nær en enkelt imod et fælles projekt og fælles bidragsfordeling. Grundejerne tilkendegav, at der ikke kunne opnås fordele, men alene ulemper ved projektet. Der var endvidere en bemærkning fra en grundejer, som mente, at proceduren i forbindelse med sagsbehandlingen, jf. kap. 1 a i kystbeskyttelsesloven, ikke var foregået korrekt. Grundejerne mente endvidere, at klimatilpasning skulle tænkes ind i vejprojektet, som der blev arbejdet med for deres del af Gl. Strandvej.

I område 2 var alle, med undtagelse af to grundejere, for projektet og fordelingen af bidrag.

Vedrørende område 3 fremgår det af høringssvarene, at grundejerne var imod et fælles projekt og bidragsfordelingen, og at grundejerne ikke mente, at der på længere sigt var et problem med kystbeskyttelse. Grundejerne mente, at resten af beboerne i kommunen havde samme interesse i projektet, som de havde.

Danmarks Naturfredningsforening har bemærket, at strækningen efter beskyttelsen skal fremtræde naturlig, at projektet ikke må få biologiske skadevirkninger, og at fri passage langs kysten skal sikres.

2.8 Møde i Plan-, Miljø- og Klimaudvalget 3. juni 2014

Det fremgår af beslutningstemaet i indstilling af 3. juni 2014, at udvalget skulle beslutte, om kystbeskyttelsesprojektet skulle fremmes 2. gang og i givet fald i hvilket omfang.

Det fremgår videre af indstillingen, at projektgruppen anbefalede adskilte projekter for kystbeskyttelse for de fire områder, da områderne havde forskellige tekniske udfordringer.

Administrationen indstillede, at der skulle arbejdes videre med et kystbeskyttelsesprojekt for område 2, hvor fordeling af omkostningerne til projektet skulle finansieres med 1/3 til kommune og 2/3 til grundejerne inden for område 2, og at administrationen skulle gå i dialog med Grundejerforeningen Laveskov Villaby om muligheden for særskilt at kystbeskytte ved Nivå Havn.

Administrationens indstilling blev vedtaget, men med en ændret bidragsfordeling, således at områderne 1 og 3 skulle deltage i finansieringen med en vægtning på 50 % pr. meter kyststrækning, mod 100 % pr. meter kyststrækning for grundejere i område 2. Område 0 skulle ikke deltage i finansieringen.

Det fremgår af indstillingen, at udvalget kunne gennemføre mindre ændringer i forhold til det forelagte projekt uden afholdelse af nyt møde, såfremt grundejerne berørt af ændringerne, havde haft mulighed for at udtale sig. Kommunen foranstaltede på den baggrund en høring af kommende mulige bidragsydere i perioden fra den 7. juli 2014 til den 31. august 2014.

2.9 Niras' udtalelse af 26. juni 2014

Det fremgår blandt andet af Niras' udtalelse, at oversvømmelser i de respektive områder ikke for nuværende vil brede sig mellem områderne, men at der på længere sigt end 2050 vil blive tale om en risiko for, at oversvømmelse af et område kan brede sig til andre områder på strækningen.

Videre fremgår det, at en del af det tilførte sand i område 2 vil transporteres til områderne 1 og 3 langs stranden og rykke kystlinjen ud. Niras har påpeget af en udrykning af kystlinjen vil reducere "sure" og strømstille områder, og at udrykningen vil medføre strømhastighed, som vil transportere aflejret tang ud på dybere vand.

Det fremgår også af udtalelsen, at sandfodring især giver mening i område 2, da fodringen dels kan genskabe borteroderede strandhaver og kompensere en eventuel erosion af stranden, og at områderne 1 og 3 ikke direkte har behov for sandfodring, men at en fremrykning af kysten ville kunne reducere tangophobninger.

2.10 Høring i perioden 7. juli 2014 – 31. august 2014

Kommunen afholdte på ny en høring af mulige bidragspligtige grundejere efter udvalgmødet den 3. juni 2014, hvor det blev besluttet at ændre fordelingen af bidrag. Høringssvarene i denne periode stemte i det væsentligste overens med høringssvarene fra perioden 20. februar 2014 – 28. marts 2014.

I område 1 var alle besvarende, undtagen en enkelt, imod projektet. I område 2 var alle besvarende grundejere for projektet undtagen en enkelt. I område 3 var alle besvarende imod projektet.

2.11 Møde i Plan-, Miljø- og Klimaudvalget 4. november 2014

Sagen blev på ny behandlet på Plan-, Miljø- og Klimaudvalgsmøde den 4. november 2014, da det på baggrund af seneste afholdte høring skulle besluttet, om og i givet fald i hvilket omfang sagen fortsat skulle fremmes 2. gang.

Det fremgår af indstillingen, at kystprojektet fortsat alene omhandlede beskyttelse i område 2, hvor der skulle ske beskyttelse mod erosion ved en skråningsbeskyttelse langs kysten, samt sandfodring der skulle beskytte skråningsbeskyttelsen mod underskæring af bølgerne og sikre en stabil strand. To hofder vinkelret på kysten skulle holde sandet inde i projektområdet. Det fremgår videre, at høringssvarene fra den seneste afholdte høring stemte overens med høringssvarene fra tidligere høringsperiode.

Høringssvarene fra de tre områder fordelte sig således:

Område 1 (Fra Område 0 til og med Gl. Strandvej 270)

Alle kystgrundejere der har givet høringssvar, på nær en enkelt, er imod projektet. Grundejerne mener, at der ikke opnås fordele, men udelukkende ulemper ved kystprojektet. Klimatilpasning skal derimod tænkes ind i vejprojektet, som der arbejdes med for denne del af Gl. Strandvej.

Område 2 (Gl. Strandvej 268B til og med Gl. Strandvej 165)

Alle kystgrundejere der har givet høringssvar, på nær en enkelt, er for projektet.

Område 3 (Fra Gl. Strandvej 163 og op til Sletten Havn)

Alle kystgrundejere der har givet høringssvar er imod projektet, fordi der heller ikke på længere sigt er et generelt problem med kystbeskyttelse i dette område.

Det er påpeget, at administrationen anbefalede, at der blev arbejdet videre med en model, hvor alene grundejere i område 2 skulle betale, da administrationen fandt det svært at gennemføre et projekt hvor samtlige grundejere ville blive pålagt bidrag.

Udvalget besluttede imidlertid, efter afstemning med seks for og to imod, at der skulle arbejdes videre med modellen, hvor samtlige grundejere på strækningen skulle finansiere projektet med den skitserede bidragsfordeling.

3. Kommunens afgørelse om fremme af projektet

Fredensborg Kommune traf afgørelse i sagen den 24. november 2014. Afgørelsen blev offentliggjort den 2. december 2014.

Det fremgår af afgørelsen, at Plan-, Miljø- og Klimaudvalget den 4. november 2014 på et møde besluttede at fremme projektet om kystbeskyttelse mellem Nivå Havn og Sletten Havn for 2. gang.

Udvalget besluttede at fastlægge bidragsfordelingen med følgende finansiering:

- Fredensborg Kommune finansierer 1/3
- De resterende 2/3 fordeles på grundejere, som opgjort i de tre områder

Grundejere i områderne 1 og 3 skulle vægte med 50 % pr. meter kyststrækning, mens grundejere i område 2 skulle vægte med 100 % pr. meter kyststrækning. Opgjort i kr. betød det, at grundejere i områderne 1 og 3 betaler kr. 576,00 pr. meter kyststrækning og grundejere i område 2 betaler kr. 1,152 pr. meter kyststrækning. De anførte priser er overslagspriser beregnet på baggrund af det reviderede forslag fra Niras af 6. februar 2014.

Kommunen har i forbindelse med kystbeskyttelsesprojektet foretaget en analyse af forholdene i området og konkluderet følgende:

- Område 1, nord for indsøen ved Grundejerforeningen Lave Skov Villaby til Gl. Strandvej 270 vil med klimaforandringerne være truet af højvande i forbindelse med 100 års storme.
- Område 2, Gl. Strandvej 268B til Gl. Strandvej 165. Området er allerede nu truet af kyst-erosion.
- Område 3, Gl. Strandvej 163 til Sletten Havn. Området er ikke udsat for højvande.

Det vedtagne kystprojekt ved afgørelse af den 24. november 2014 omhandler alene beskyttelse i område 2. Området skulle beskyttes mod erosion ved en skråningsbeskyttelse langs kysten, samt supplerende sandfodring. Sandfodringen skulle beskytte skråningsbeskyttelsen mod under-skæring af bølgerne, samt sikre en stabil strand. To høfder vinkelret på kysten skulle holde sandet inde i projektområdet.

Det fremgår videre af afgørelsen, at kommunen på baggrund af Niras' rapporter skulle søge Kystdirektoratet om tilladelse til kystbeskyttelse, jf. kystbeskyttelseslovens § 16, og at kommunen i tilfælde af tilladelse ville udarbejde et detaljeret projekt for område 2.

4. Klagernes indhold

Der er indgivet 14 klager over afgørelsen fra henholdsvis omboende i området, grundejere med afvanding til Nivåen samt fra Naturstyrelsen. Størstedelen af klagepunkterne er sammenfaldende og er derfor oplyst efter de enkelte klagetemaer. Der er primært klaget over, at der ikke er behov for kystbeskyttelse udover i område 2, at grundejerne i områderne 1 og 3 ikke får nytte af kystbeskyttelsesforanstaltninger i område 2, og at der på den baggrund ikke er hjemmel i kystbeskyttelsesloven til at pålægge bidragspligt.

4.1 Klagepunkter

Behovet for kystbeskyttelse og bidragspligt

Klagepunkterne om behovet for kystbeskyttelse og bidragspligt er sammenskrevet, da grundejernes afvisning af bidragspligten beror på, at grundejerne ikke mener, at der er et behov for kystbeskyttelse i områderne 1 og 3, hvor de bor.

11 af klagerne går på, at grundejerne ikke ønsker at bidrage til projektet, da der alene er planlagt etablering af kystbeskyttelse i område 2. Denne gruppe af klager er grundejere, der bor i områderne 1 og 3. Grundejerne har anført, at den planlagte kystbeskyttelse i område 2 ikke medfører nogen gavn i områderne 1 og 3. Grundejerne har videre anført, at der på den baggrund ikke er hjemmel i kystbeskyttelsesloven til at opkræve bidrag, da det kræves, at bidragspligtige skal opnå en beskyttelse eller anden fordel af foranstaltningen.

Grundejerne har helt grundlæggende fremført, at det er urimeligt at pålægge bidrag i områderne 1 og 3, hvor der ikke skal etableres beskyttelse, og hvor der ikke er gavn af beskyttelsen i område 2. Det er hertil bemærket, at grundejerne i områderne 1 og 3 har lige så meget interesse i område 2's kystbeskyttelse, som resten af beboerne i kommunen. I forhold til område 3 er det anført, at området ifølge Niras' fagfolk ingen gavn får af beskyttelsen i område 2, da sandet helt overvejende vil bevæge sig til område 1. Det er også fremført, at beboerne i område 3 ikke er afhængige af vejen gennem område 2.

Naturstyrelsen har desuden anført, at deres grunde⁴ er naturarealer og uden bygninger. Naturstyrelsen har hertil anført, at kystbeskyttelsesloven tager udgangspunkt i, at bidragspligt skal betales af lodsejere, hvis værdier forringes. Naturstyrelsen betragter oversvømmelser, erosion og andre ændringer af kystlinjen som en naturlig del af kystens dynamik og ikke nødvendigvis som en forringelse af værdier. Det er endvidere anført, at den enkelte grundejers kystlængde ikke er et objektivi mål for de værdier, som der skal beskyttes.

---

⁴ Matrikel nr. 13c og 66 – kystarealerne Peder Mads Strand og Sandvangen.

Enkelte grundejere har endvidere anført, at kommunen ikke havde fornøden opbakning til at fremme projektet endeligt, da en større gruppe grundejere var imod. Grundejerne har henvist til høringen i perioden 28. juni 2013 – 7. august 2013, hvoraf det ifølge grundejerne fremgår, at 60 % var kritiske, og at de resterende 40 % tog forbehold, samt at der var enstemmig modstand udenfor området Gl. Strandvej 250-262, som er området med det aktuelle behov.

Strandgrund

En mindre del af klagerne har anført, at grundejerne i område 3 ikke har grund ned til stranden, i modsætning til område 2 hvor matriklerne omfatter stranden.

Projektets udformning

En grundejer fra område 2 har henvist til Niras' rapport om forslag til kystbeskyttelse af den 6. februar 2014, hvoraf det fremgår, at risikoen for underminering af Gl. Strandvej alene er ud for parcellerne 165-256. Grundejeren er ikke enig i, at området er truet af erosion, og har fremført, at yderligere sandfordring ikke giver mening for deres parcel nr. 258, og at der alene er behov for kystbeskyttelse nord for deres grund. Det er videre anført, at høfden skitseret i forslaget til kystbeskyttelse af området fra Niras' rapport om forslag til kystbeskyttelse af 6. februar 2014 er placeret på deres grund, men bør placeres på nr. 256 i forhold til ovenstående om, at risikoen for underminering er ud for parcellerne 165-256. Grundejeren har henvist til, at man kun kan give tilladelse til placering af kystbeskyttelse på en ejendom, såfremt ejendommen selv har behov for beskyttelse. Grundejeren mener ikke, at der er behov for beskyttelse på parcel nr. 258, jf. Niras' rapport af 6. februar 2014 side 1 og 3, og har dernæst anført, at hofdeplaceringer under alle omstændigheder kræver en miljøteknisk vurdering, og at disse normalt placeres i skel og ikke på en parcel.

Slutteligt har grundejeren anført, at en eventuel etablering af strandhaver vil ødelægge kystens naturlige udseende og besværleggøre passage langs stranden, og at de er tilhængere af fredningsbestemmelserne fra 1932 for kyststrækningen, som indebærer frit udsyn fra vejen over Øresund.

Afledte problemer

Det fremgår endvidere af klageskrivelserne i forhold til afledte virkninger, at den årlige sandfodring i område 2 vil hæve havbunden, og at en yderligere hævnings vil medføre tang-ophobninger på lavt vand og give lugtgener. Grundejerne har videre anført, at sandfodring vil medføre en bredere strand, som i højere grad vil medføre, at offentligheden tager ophold på den del af stranden, som herefter vil komme til at ligge uden for 50 meter zonen.

4.2 Klagernes oversendelse til Miljøministeriet

Kommunen har den 15. januar 2015 oversendt sagen med tilhørende bilag til Kystdirektoratet med henblik på eventuel oversendelse til Miljøministeriet⁵. Kystdirektoratet har oversendt sagen til Miljøministeriet den 6. juli 2015, da direktoratet først senere blev klar over, at sagen alene var sendt til dem.

Efter modtagelse af sagen har ministeriet den 7. august 2015 anmodet om supplerende oplysninger fra kommunen. Ministeriet bad kommunen fremsende dokumentation for annoncering af afgørelsen, oplysning om dato for modtagelse af hver enkelt klage og kommunens bemærkninger til hver enkelt klage.

Kommunen har den 22. oktober 2015 besvaret ministeriets henvendelse og oplyst, at dokumentation for annoncering af afgørelsen samt datooplysninger for klagerne var medsendt som bilag.

Vedrørende bemærkninger til hver enkelt klage har kommunen opdelt klagerne i følgende emner:

- Projektets udformning, herunder ingen risiko for oversvømmelse, langtidssikring, tangproblemer
- Nye afledte problemer ved udløb fra Nivåen
- Manglende strandgrund
- Bidragsfordeling, herunder manglende hjemmel til opkrævning af bidrag

Vedrørende projektets udformning har kommunen henvist til detaljeret beskrivelse i Niras' skrivelse af 26. juni 2014 og dernæst anført, at der ikke er yderligere bemærkninger til disse klager.

Vedrørende nye afledte problemer har kommunen oplyst, at kystprojektet ikke er detaljeprojekteret, og at den viden, som kommunen får om Nivåens udløb vil indgå i den videre projektering.

I forhold til klagepunktet om den manglende strandgrund har kommunen anført, at Gl. Strandvej 145 og 145a begge har matrikel ud til Øresund, hvilket fremgår af Niras' skrivelse.

I forhold til klagepunktet om bidragsfordelingen og hjemlen for at opkræve bidrag har kommunen anført, at kyststrækningen er at betragte som en kystcelle, at kystbeskyttelsesprojektet vil påvirke hele strækningen, og at alle grundejere dermed vil blive berørt. Kommunen har henvist til dagældende § 3, stk. 5, (nu § 9a, stk. 1) i kystbeskyttelsesloven, hvoraf det fremgår, at bidrag kan pålægges de grundejere, som opnår en beskyttelse af foranstaltningen eller anden fordel. Kommunen har videre henvist til, at det er kommunalbestyrelsen, som fastsætter det enkelte bidrag, og at

---

⁵ Nu Miljø- og Fødevarerministeriet.

der ikke i kystbeskyttelsesloven er en norm for, hvor stor opbakningen til et projekt skal være, førend sagen kan fremmes. Kommunen har videre oplyst, at det, på baggrund af bemærkninger fra orienteringsmødet den 20. februar 2014 og hørings svar fra den efterfølgende høringsperiode, blev besluttet at ændre den foreslåede bidragsfordeling til en fordeling, hvor grundejere direkte berørt af beskyttelsen (område 2) skulle vægte med 100 % pr. meter kystlinje, og at de øvrige grundejere fra de andre områder skulle vægte med 50 %. Den ændrede bidragsfordeling blev sendt i høring, hvorefter kommunen den 4. november 2014 besluttede at fremme projektet med den nye bidragsfordeling.

I forhold til, at der blev rejst tvivl om, hvorvidt kommunen havde kompetence til at træffe beslutning om bidragsfordeling og til at fremme sagen, har kommunen henvist til, at det af kommunens styrelsesvedtægt fremgår, at Plan-, Miljø- og Klimaudvalget varetager forvaltningen af kommunale opgaver vedrørende kystbeskyttelse. Kommunen har slutteligt oplyst, at kystgrundejerne bidrager med 2/3 til projektet, og at kommunen bidrager med 1/3. Da kommunen også er kystgrundejer bidrager kommunen med 40 % i alt til projektet inklusiv strandhaver.

4.3 Supplerende klagebemærkninger

To grundejere har ved brev af den 7. december 2015 indsendt yderligere bemærkninger på baggrund af kommunens uddybning af klagernes oversendelse til Miljøministeriet.

I forhold til punktet ”projektets udformning” har grundejerne anført, at kommunen ikke på tilstrækkelig vis har besvaret ved blot at henvise til skrivelse af den 26. juni 2014 fra Niras og derudover afstå fra yderligere kommentarer. Det er videre anført, at Niras’ skrivelse ikke giver eksplícitte svar, og at grundejerne ikke kan godkende kommunens bemærkninger. Grundejerne gør opmærksom på, at det af skrivelsen fremgår, at Niras bekræfter, at der ikke er behov for erosionsbeskyttelse i området, hvor grundejernes ejendomme er beliggende. Grundejerne mener ikke, at der er belæg for at rejse en sag, som omfatter alle tre områder rent økonomisk.

Grundejerne har dernæst bemærkninger i forhold til punktet ”bidragsfordeling”. Grundejerne er ikke enige i, at områderne kan betragtes under ét, og præmissen om, at grundejere i områderne 1 og 3 har gavn af kystbeskyttelsen anerkendes ikke. Der er henvist til tidligere klageskrivelse, hvoraf det fremgår, at indvirkningen fra beskyttelsen i område 2 ikke er en fordel, da det vil medføre lavere vandstand og tangansamling, og da det vil medføre en ændring af den eksisterende fredede kystlinje i forhold til dannelse af en bredere strand, hvor offentligheden får mulighed for at tage ophold.

Grundejerne gør dernæst opmærksom på, at de allerede i bilag til klagen over afgørelsen har imødegået kommentaren fra Niras om, at sandfodring

i område 2 vil medføre sandvandring mod område 1, som vil bevirke en udrykning af kystlinjen i området og transportere tangaflejringer ud på dybere vand. Det fremgår af dette bilag, at det er direkte forkert, at det vil have en positiv effekt, og at både områderne 1 og 3 er præget af betydelige sandaflejringer med lavt vand mellem kystlinje og revle, og at tilførsel af mere sand blot vil reducere vanddybden yderligere. Det vil medføre tangansamlinger og forringe bademulighederne. Dernæst fremgår det, at sandfodring ikke har en positiv indflydelse på kystbeskyttelsesproblemer, der er knyttet til højvandsbeskyttelse, da vandet blot vil skylle ind over sandet.

Grundejerne finder det uforståeligt og kritisabelt, at kommunen ikke har kommenteret klagepunkterne, men alene henvist til ældre materiale, som allerede er imødegået af grundejerne.

Slutteligt er det anført, at kommunen i brev af 22. oktober 2015 har henvist til en høring, som kommunen ikke har fremlagt resultatet af, og at kommunen ikke har forholdt sig til klagepunktet om en så godt som enstemmig forkastelse af projektet blandt grundejere uden for område 2. Grundejerne føler sig ringere stillet i klageprocessen som følge af kommunens mangelfulde kommentarer til klagerne.

5. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

I sagens behandling har alle Miljø- og Fødevareklagenævnets 7 medlemmer deltaget: Birgitte Egelund Olsen (formand), Pelle Andersen-Harild, Torben Hansen, Knud Mathiesen, Jens Vibjerg, Henrik Twilhøj og Norman Cleaver.

5.1 Det juridiske grundlag

Kystbeskyttelsesloven og dens forarbejder

Denne sag vedrører Fredensborg Kommunes afgørelse efter kystbeskyttelsesloven om 2. fremme af kystsikringsforanstaltninger mellem Nivå og Sletten havne. Efter § 18, stk. 1, 1. punktum, kan kommuners afgørelser efter kystbeskyttelsesloven påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Der er i den konkrete sag fuld prøvelse af kommunens afgørelse.

Kommunens afgørelse af den 24. november 2014 er truffet efter dagældende kystbeskyttelseslovs § 5, stk. 2, lovbekendtgørelse nr. 267 af 11. marts 2009. Siden er kystbeskyttelsesloven ændret og de nugældende bestemmelser findes i lovbekendtgørelse nr. 78 af 19. januar 2017. Den nugældende hjemmel for afgørelsen findes i § 5, stk. 1.

Ifølge kystbeskyttelseslovens § 1 er formålet med kystbeskyttelse at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Dette formål varetages ved en afvejning af en række hensyn, herunder behovet for kystbeskyttelse.

Af de specielle lovbemærkninger til bestemmelsen⁶ fremgår det bl.a., at: Behovet for kystbeskyttelse foretages ud fra en kystteknisk vurdering af havets påvirkning af kysten. Ved risiko for oversvømmelse skal faren for tab af menneskeliv og omfanget af mulige skader vurderes ved anbefaling af et sikkerhedsniveau, som typisk svarer til en hændelse med et tidsinterval på mindst 50 år (statistisk). En erosionsbeskyttelse vil som hovedregel kun kunne tillades, hvis der inden for en kortere periode, typisk 20-25 år, vil være risiko for beskadigelse eller ødelæggelse af ejendom, herunder beboelse og infrastruktur.

Kystbeskyttelseslovens kap. 1 a (§§ 1 a - 10) fastlægger kommunes kompetence i forbindelse med sager om kystbeskyttelse, herunder i forhold til etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger, oprettelse af digelag og fastsættelse af bidrag og fordelingen heraf.

Efter lovens § 1 a, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der ved en kyst skal udføres anlæg eller træffes andre foranstaltninger til beskyttelse af flere ejendomme mod oversvømmelse eller den nedbrydende virkning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet (kystbeskyttelsesforanstaltninger).

Kommunen skal før afgørelse efter § 1 a, stk. 1, træffes, i følge lovens § 2, stk. 1, indhente en udtalelse fra Kystdirektoratet om de foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger samt eventuelt indhente en udtalelse fra de grundejere, der kan opnå beskyttelse eller en anden fordel ved et kystbeskyttelses anlæg.

Af forarbejderne til bestemmelsen⁷ fremgår at:

Til §§ 2-5

Med forslaget til §§ 2-5 gennemføres en forenkling af sagsproceduren. Kommunalbestyrelsen behøver således ikke længere at afholde mindst to møder, før der kan træffes endelig beslutning om gennemførelse af en kystbeskyttelse. Denne forenkling forudsætter dog, at der til det møde, der skal afholdes efter § 3, foreligger et projekt, der er så gennearbejdet, at det giver et tilstrækkeligt grundlag for at træffe beslutning om dets gennemførelse eller ej...

Til § 2

Efter den gældende lov kan amtsrådet ved sagens rejsning over for amtsrådet udøve et frit skøn i relation til beslutning om, hvorvidt en anmodning skal imødekommes eller ikke. Med forslaget til den nye § 2 pålægges det kommunalbestyrelserne at foretage en høring af Kystdirektoratet og af de grundejere, som kan blive omfattet af kystbeskyttelsesforanstaltningen, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt sagen skal fremmes eller ikke. Kystdirektoratet skal i sin udtalelse vurdere, om der er et behov for kystbeskyttelse på den omhandlede strækning og i givet fald, hvilken form for kystbeskyttelse der skal søges fremmet. Grundejerne har her mulighed for at tilkendegive, hvilken interesse den enkelte måtte have i projektets realisering. Anmodning kan kun afvises af kommunalbestyrelsen efter stk. 2, hvis Kystdirektoratet vurderer, at der ikke er behov for en kystbe-

---

⁶ LFF 127, 2006/1, Forslag til lov om kystbeskyttelse (Formålsbestemmelse, præcisering af lovbestemmelser, forenkling af klageadgang, berigtigelse af ulovlige forhold m.v.)

⁷ LFF2005-2006.1.127 Forslag til Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, s. 6.

skyttelse, eller hvis tilkendegivelserne fra de hørte grundejere klart viser, at der ikke vil være den fornødne opbakning til projektets gennemførelse.

Kommunen skal på baggrund af udtalelsen i § 2 træffe afgørelse om, hvorvidt sagen skal fremmes. Hvis kommunen beslutter at fremme sagen, kan kommunalbestyrelsen vælge at afholde et eller flere møder med de ejere af fast ejendom, som vil opnå beskyttelse eller anden fordel ved kystbeskyttelsesprojektet, jf. § 3.

Efter de tidligere gældende regler skulle kommunen afholde møde med de grundejere, der kunne blive pålagt bidragspligt, jf. § 3, stk. 1. Indkaldelsen til mødet skulle indeholde en redegørelse for planerne om kystbeskyttelse, herunder et overslag over udgifterne og forslag til fordeling af disse. Indkaldelsen skulle ske med mindst 4 ugers varsel, jf. § 3, stk. 3.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 3⁸ at:

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter at fremme sagen, skal der udarbejdes et skitseprojekt med tilhørende økonomisk overslag for de foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger, ligesom der skal udarbejdes et forslag til bidragsfordeling. Kommunalbestyrelsen skal indkalde de grundejere, der kan blive berørt af projektet til et møde... Mødeindkaldelsen skal være vedlagt en redegørelse for de påtænkte foranstaltninger, herunder udgifternes fordeling såvel til anlæg som til vedligeholdelse. Kommunalbestyrelsen kan uden udgift for kommunen anmode Kystdirektoratet om at medvirke som teknisk sagkyndig under sagens behandling. Kystdirektoratet kan derimod ikke medvirke til udarbejdelse af egentlige projektforslag. Bidrag kan, ligesom det er tilfældet i den gældende lov, pålægges de ejendomme, der opnår en beskyttelse ved foranstaltningen, eller som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen.

Kommunen skal efter § 4, stk. 1, bl.a. sende projektet i høring hos alle, som jf. § 9 a, kan blive pålagt bidragspligt, og interessenter jf. § 18 a.

Det projekt, som kommunalbestyrelsen sender i høring, skal, jf. § 4, stk. 3, indeholde en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres. Redegørelsen skal endvidere indeholde oplysning om, hvordan kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal udføres, og hvorledes udgifterne skal afholdes og fordeles herunder udgifterne til:

- 1) Sagens forberedelse, forundersøgelser, projektering, udførelse og tilsyn.
- 2) Drift, vedligeholdelse og andre løbende foranstaltninger.
- 3) Ekspropriation, jf. § 6.
- 4) Finansiering, jf. § 9.

Kystbeskyttelseslovens § 5, stk. 1, bestemmer, at når høringsfristen efter § 4 er udløbet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om det konkrete kystbeskyttelsesprojekt. jf. § 1 a, stk. 1.

---

⁸ LFF2005-20061.127 Forslag til Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, s. 6.

§ 5, stk. 2, bestemmer, at kommunen kan gennemføre mindre ændringer i forhold til det forelagte projekt uden afholdelse af nyt møde, hvis grundejerne, der berøres af ændringerne, har haft mulighed for at udtale sig.

I den oprindelige kystbeskyttelseslov fra 1988, var bestemmelsen reguleret i § 3, stk. 3, og det følger af forarbejderne til bestemmelsen⁹ at:

... Ifølge stk. 3 kan amtsrådet foretage mindre væsentlig ændringer i projektet uden afholdelse af nyt møde efter § 2, stk. 1. Såfremt det ændrede projekt indebærer, at enkelte lodsejere, der ikke tidligere har været inddraget i sagen, berøres, er det dog forudsat, at der gives de pågældende lejlighed til at udtale sig, forinden afgørelse træffes. Amtsrådet afgør, hvorledes de pågældende skal have adgang til at udtale sig. Hvis der derimod er tale om væsentlige ændringer i forhold til det oprindelige projekt, må sagen imidlertid gøres til genstand for behandling på et nyt møde. Ved væsentlig ændringer tænkes ikke på foranstaltningernes detaljeringsgrad. For at der skal være tale om en væsentlig ændring, må det vedrøre elementære forhold som f.eks. hvilke ejendomme der omfattes af foranstaltningerne, hvilken art foranstaltning der udføres, og hvor anlægget placeres.

Hvis kommunen beslutter at fremme sagen, jf. § 5, stk. 4, skal afgørelsen fremsendes til de parter og andre, som har haft projektet i høring, jf. § 4. Afgørelsen skal derudover offentliggøres.

§ 5, stk. 5, bestemmer, at kommunen efter udløbet af klageperioden, jf. § 18 a, stk. 3, skal ansøge Kystdirektoratet om tilladelse til udførelse af det konkrete vedtagne projekt, jf. § 16, stk. 1.

§ 7, stk. 1-3, regulerer oprettelsen af digelag og vedtægter for laget.

Det fremgår af § 9, at kommunen bestemmer, hvorledes midlerne til kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal tilvejebringes.

Kommunen kan efter § 9 a i sin afgørelse om endelig gennemførelse af et konkret projekt pålægge ejere af fast ejendom, som opnår en beskyttelse eller anden fordel ved kystbeskyttelsesforanstaltningen, en bidragspligt. Det enkelte bidrags størrelse fastsættes af kommunen.

Bidraget var i den oprindelige kystbeskyttelseslov fra 1988 reguleret i § 5, og det fremgår af de specielle forarbejder¹⁰ til bestemmelsen at:

Princippet i § 5 er, at alle udgifter, der afholdes til virkeliggørelse af en bestemt foranstaltning, skal fordeles på de bidragspligtige... Hvad kredsen af bidragspligtige angår, forudsætter lovforslaget, at ejerne af de direkte beskyttede ejendomme forsat er den kreds, det primært kan være tale om at pålægge bidragspligt. Som hidtil kan det meget vel tænkes, at der kun er grund til at pålægge denne kreds bidragspligt. Herved tænkes bl.a. på, at en nærliggende strand i velplejet stand i kraft af dens rekreative værdi kan være af direkte økonomisk værdi for ejendomme, der ikke som sådan er truet fra havet. Betragtningen om en strands økonomiske betydning for ejendomme, der ikke er truet fra havet, kan imidlertid føres videre derhen, at kredsen af ejendomme, der har en sådan interesse i stranden, er meget vid og ubestemt. Dette fører til, at der kan være begrundelse for, at amtskommunen eller primærkommunen bidrager til strandens beskyttelse og bevaring.

⁹ LFF1987-1988.1.37 Forslag til Lov om kystbeskyttelse, specielle bemærkninger til § 3, s. 6.

¹⁰ LFF1987-1988.1.37, s. 6.

Af de almindelige bemærkninger til loven fremgår det:

”Begge love¹¹ bygger på det grundlæggende princip, at det er ejerne af de ejendomme, der opnår beskyttelse ved et anlæg, der skal tage initiativet til at bringe det til eksistens og afholde udgifterne ved dets etablering, drift og vedligeholdelse.”

Forinden projektet kan realiseres, skal Kystdirektoratet meddele tilladelse hertil efter lovens § 16 eller § 16 a.

Kystbeskyttelsesvejledningen¹²

Kystbeskyttelsesvejledningen kapitel 6 omhandler kommunalbestyrelsens beføjelser efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Fremme af en sag om kystbeskyttelse, bidragspålægning og den nærmere fordeling af bidrag hører under kommunens beføjelser i medfør af kapitel 1 a i kystbeskyttelsesloven.

Det fremgår af kystbeskyttelsesvejledningen, at hvis en kommune beslutter at fremme en sag, skal et egentligt skitseprojekt med tilhørende økonomiske overslag udarbejdes. Projektforslaget skal være så gennearbejdet, at der foreligger *et sikkert* grundlag, for de berørte grundejeres tilkendegivelse af, om de ønsker projektet gennemført eller opgivet¹³.

På grundlag af de tilkendegivelser, der fremkommer fra de berørte fremtidige bidragsydere, beslutter kommunen, om projektet skal opgives eller gennemføres, herunder hvordan udgifterne skal finansieres og fordeles.

For så vidt angår bidrag, er det i vejledningen beskrevet¹⁴, at bidrag kan pålægges ejere af ejendomme, der opnår beskyttelse eller en anden form for fordel ved den foranstaltning, der udføres. Ejerne af de direkte beskyttede ejendomme er den kreds, det primært kan være tale om at pålægge bidragspligt. Direkte beskyttede ejendomme vil typisk være erosionstruede ejendomme, der ligger i første række ud mod havet, eller lavtliggende ejendomme som uden digebeskyttelse vil blive oversvømmede ved høj vandstand i havet (stormflod).

Loven begrænser imidlertid ikke kredsen af ejendomsbesiddere, der kan pålægges bidragspligt, til ejerne af de direkte beskyttede ejendomme, men medtager også ejendomme, som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen. Det specificeres i vejledningen, at der herved bl.a. sigtes til at projekter, som højner den rekreative værdi på en nærliggende strand, kan

---

¹¹ ”Begge love” refererer til Lov nr. 53 af 10. april 1874 ”den almindelige digelov” og Lov nr. 235 af 12. juni 1922 ”kystsikringsanlægsloven”. Kystbeskyttelsesloven fra 1988 bygger på disse to love.

¹² Vejledning til lov om kystbeskyttelse, Kystdirektoratet, 2009. (herefter kystbeskyttelsesvejledningen).

¹³ Kystbeskyttelsesvejledningen s. 27.

¹⁴ Kystbeskyttelsesvejledningen s. 30.

have økonomisk værdi for ejendomme, der ikke opnår direkte beskyttelse af projektet. Vejledningen lægger således sig op ad de specielle bemærkninger til den oprindelige kystbeskyttelseslovs § 5.

Det er kommunen, der skal fastsætte de kriterier, som udgør grundlaget for fordelingen af bidragspligten, og som beslutter, hvordan disse kriterier skal vægtes indbyrdes. Der kan for eksempel lægges vægt på ejendommens størrelse og værdi samt på ejendommens længde mod kysten. Afstanden til stranden kan ligeledes indgå, og også de rekreative værdier på stranden kan være en faktor i fastsættelsen af bidrag.

5.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering af sagen

5.2.1 Afgrænsning af sagen

Indledningsvist bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at der som følge af hjemvisning af bidragsfastsættelsen ikke behandles klagepunkter udover de tre nedenfor anførte vedrørende grundlag for 2. fremme, bidragsfastsættelse og projektets udformning.

De øvrige klagepunkter er på baggrund af hjemvisning af spørgsmålet om bidragsfastsættelse ikke aktuelle, da de alle relaterer sig til, at den pågældende grundejer på grund af specifikke forhold eller omstændigheder ikke finder sig bidragspligtig.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder endvidere, at nævnet i overensstemmelse med nævnslovens § 11 bør begrænse sin prøvelse til sagens hovedproblemstillinger, som relaterer sig til område 2, jf. nedenfor.

5.2.2 Sagens problemstillinger efter kystbeskyttelsesloven

Sagen rejser tre overordnede problemstillinger:

For det første rejser sagen spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for kystbeskyttelse i område 2, og dermed om der var hjemmel i kystbeskyttelsesloven til at fremme projektet endeligt.

Dernæst rejser sagen spørgsmålet om, hvorvidt kommunen kunne fastsætte bidragspligt for grundejere langs hele strækningen i områderne 1, 2 og 3.

Slutteligt er klagepunktet vedrørende projektets udformning behandlet.

På hvilket grundlag kan kommunen fremme en sag om kystbeskyttelse?

Plan-, Miljø- og Klimaudvalget har truffet afgørelse om at fremme en sag om kystbeskyttelse for 2. gang. Dette ligger inden for udvalgets kompetence efter kystbeskyttelseslovens § 5, stk. 1.

Grundejerne har hertil fremført, at de afgivne hørings svar klart viste, at der ikke var tale om fornøden opbakning til projektet, og at kommunen

på den baggrund ikke havde hjemmel i kystbeskyttelsesloven til at fremme projektet.

Spørgsmålet er herefter, om kystbeskyttelsesloven hjemler mulighed for, at kommunen kan fremme en sag om kystbeskyttelse, selvom der i et vist omfang er modstand mod projektet, og dernæst hvad der nærmere ligger i begrebet ”fornøden opbakning”.

Det fremgår af forarbejderne til loven¹⁵, at denne bygger på et princip om, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt er overladt et skøn i relation til beslutningen om, hvorvidt der skal udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger eller ej, herunder om en sag skal fremmes eller ej. Skønnet vil dog ikke være fuldstændigt frit, idet det kan udledes af forarbejderne, at det i skønsudøvelsen skal indgå, hvorvidt Kystdirektoratet har vurderet, at der er behov for en kystbeskyttelse, eller om tilkendegivelserne fra de hørte grundejere klart viser, at der er den fornødne opbakning til projektets gennemførelse¹⁶.

Lovbemærkningerne må efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse forstås således, at det er tilstrækkeligt til at kunne fremme et ønsket projekt, at én af de angivne grunde er til stede i sagen.

I overensstemmelse med lovforarbejderne fremgår det af kystvejledningen, at følgende skal indgå i kommunens vurdering af, om der er grundlag for at fremme en sag:

- Kystdirektoratets vurdering af behovet for kystbeskyttelse
- Tilkendegivelser fra de hørte grundejere. Hvis disse helt klart viser, at der ikke vil være den fornødne opbakning til projektets gennemførelse, kan kommunen afvise at fremme en sag
- Om hvorvidt projektet er foreneligt med hensynet til naturen eller den kommunale planlægning af området

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det sidste punkt ikke er nævnt i lovforarbejderne, men må anses for at være ministeriets udfyldende fortolkning af bestemmelsen. Spørgsmålet om at fremme som følge af forenelighed med naturhensyn eller planlægning er dog ikke aktuelt i denne sag.

Kommunen har i forbindelse med behandlingen af sagen foretaget en høring af samtlige mulige bidragsydere, som enten har eller som efter kommunens opfattelse kunne opnå beskyttelse eller fordel af kystbeskyttelsesprojektet. Kommunen har herefter på baggrund af Kystdirektoratets udtalelse om behovet for kystbeskyttelse og på baggrund af høringsmaterialet foretaget en konkret vurdering af opbakningen til det ansøgte pro-

---

¹⁵ LFF 2005-2006.1.127 Forslag til Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, punkt 2.2.1 og 2.4.

¹⁶ Lovbemærkningerne omhandler specifikt den situation, hvor kommunen har til hensigt at afvise at fremme efter den nuværende kystbeskyttelseslovs § 2 a, stk. 2.

jekt. Kommunen har herved fundet, at der var fornøden opbakning til projektets gennemførelse i område 2. Kommunen har derudover konkret lagt vægt på, at der ifølge Kystdirektoratet er et behov for kystbeskyttelse.

Det kan ud fra sagens oplysninger konstateres, at grundejere udenfor område 2 ikke var interesserede i projektet af forskellige årsager og derfor ikke ønskede at bakke op om projektet. Det fremgår dog også, at der i område 2 var tilslutning til projektet, og at grundejerne¹⁷ her ønskede projektets gennemførelse grundet et aktuelt behov for beskyttelse af særligt den midterste del af område 2.

Derudover fremgår det af Kystdirektoratets udtalelse af 2. september 2013, at der i område 2 ikke er meget afstand mellem kystlinje og vej på de midterste 350 meter af strækningen, og at der vil være risiko for nedbrydning af vejen, samt risiko for oversvømmelse inden for vejen, hvis der sker yderligere kysttilbagerykning. Kystdirektoratet har vurderet, at der er behov for kystbeskyttelse på strækningen på baggrund af de værdier, som der er truet.

Det er på baggrund af ovenstående Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse, der er et behov for kystbeskyttelse i område 2. Miljø- og Fødevarerklagenævnet vurderer, at kommunens behandling og vurdering af sagen i forhold til at fremme sagen 2. gang ligger inden for lovens rammer for behandling af sager efter kap. 1 a, og at kommunens fremme af sagen derfor er lovhjemlet. Nævnet henviser endvidere til, at kommunen under sagens behandling har nedjusteret projektets omfang til alene at omfatte den del af område 2, hvor der består et aktuelt behov for beskyttelse.

Grundejernes påstand om, at modstand fra en større gruppe af grundejere medfører, at en sag ikke kan fremmes, findes ikke at have støtte i lovens forarbejder eller regelgrundlaget i øvrigt. Det bemærkes i den sammenhæng, at der ikke i kystbeskyttelsesloven er formkrav til, hvordan kommunen dokumenterer opbakningen til et projekt. Det er Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse, at kommunen i sin afgørelse og de bagvedliggende dokumenter har tilstrækkelig dokumentation for den foretagne vurdering, og nævnet finder på den baggrund ikke grundlag for at tilside-sætte kommunens skøn om, at sagen kunne fremmes 2. gang.

Bidragssættelse

Der er 11 ud af 14 klagere, som har anført, at de er uenige i, at grundejere i områderne 1 og 3 skal betale bidrag til kystbeskyttelse, som alene etableres i område 2.

---

¹⁷ Med undtagelse af en enkelt grundejer, som alene har påklaget projektets udformning. Denne grundejer er interesseret i kystbeskyttelse af området og vil gerne bidrage, men ønsker en anden udformning af beskyttelsen.

Kommunen har anført, at strækningen betragtes som en samlet kystcelle, og at kystbeskyttelsen vil påvirke hele strækningen, og at alle grundejere dermed opnår beskyttelse eller anden fordel ved foranstaltningen.

Det fremgår af kystbeskyttelsesloven, at der kan pålægges bidrag, såfremt ejeren af den faste ejendom opnår beskyttelse eller anden fordel ved projektet. Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering er det væsentligt og i overensstemmelse med lovens ordlyd og formål, at det tildelte bidrag afspejler den beskyttelse eller fordel, som grundejeren opnår, jf. kystbeskyttelseslovens § 9 a, stk. 1.

Kystbeskyttelsen i område 2 må efter det oplyste anses for primært at skulle beskytte den midterste del af område 2. Kommunen har dog endvidere anført, at sandfodringen vil være til gavn for hele strækningen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det fremgår af loven og dens forarbejder, at bidrag alene kan pålægges ejendomme, der opnår beskyttelse eller anden fordel af projektet.

Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse bør der i forhold til nyttevurderingen kunne inddrages betragtninger om, at den fordel, som i medfør af loven kan medføre bidragspligt, skal besidde en vis aktualitet. Dette hænger blandt andet sammen med, at en af betingelserne for at lave kapitel 1 a kystbeskyttelse er, at der er et behov for kystbeskyttelsen. Dette behov er i lovforarbejderne angivet som en 50-års hændelse for så vidt angår oversvømmelsesrisiko, og en risiko for skade inden for en 20-25 års periode for så vidt angår erosion.

Det fremgår blandt andet af Niras' udtalelse af 26. juni 2014, at oversvømmelser i de respektive områder ikke på nuværende tidspunkt vil brede sig mellem områderne, men at der på længere sigt end 2050 vil kunne blive tale om en risiko for, at oversvømmelse af et område kan brede sig til andre områder på strækningen. Dette estimat knytter sig til, at der i projektet arbejdes med ekstrem-højvande svarende til en 100 års-hændelse plus 30 cm.

Kystdirektoratets udtalelse af 2. september 2013 må forstås sådan, at der ingen aktuel erosionsrisiko er i områderne 1 og 2, og at der kun for enkelte ejendomme i områderne 1 og 3 er behov for sikring mod oversvømmelse. Det konkluderes i udtalelsen, at der på hele strækningen er tale om begrænsede problemer med kysttilbagerykning og højvandsrisiko. Det anføres endvidere uden nærmere konkretisering, at sandfodringen, der skal hindre erosion i område 2, ”med tiden også vil blive en fordel for de andre to strækninger”, dvs. områderne 1 og 3, hvorfor der anbefales en samlet løsning.

Det fremgår af Niras' udtalelse af 26. juni 2014, at en del af det tilførte sand i område 2 vil transportereres til områderne 1 og 3 langs stranden og

rykke kystlinjen ud. Niras har påpeget af en udrykning af kystlinjen vil reducere ”sure” og strømstille områder, og at udrykningen vil medføre strømhastighed, som vil transportere aflejret tang ud på dybere vand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på denne baggrund, at kystbeskyttelsesprojektet til en vis grad kan siges at være til gavn for grundejere i områderne 1 og 3, men at disse afledte virkninger af projektet ligger langt fremme i tid i forhold til højvandsproblematikken, og at den mulige gavn af sandfodringen, der for så vidt angår de to områder, der ikke er erosionstruede, skulle indtræffe ”med tiden”, ikke er tilstrækkeligt konkretiseret.

Det er indgået i vurderingen, at det fremgår af sagens oplysninger, at sandfodring især giver mening i område 2, da fodringen dels kan genskabe borteroderede strandhaver og kompensere en eventuel erosion af stranden, og at områderne 1 og 3 ikke direkte har behov for sandfodring. Kommunen har endvidere selv anført, at erosionstruslen er begrænset til ejendommene beliggende Gl. Strandvej 250-262.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det må komme kommunen til skade, at denne ikke har søgt at belyse og fastslå den mulige gavnlige effekt af sandfodringen yderligere på trods af indtil flere høringssvar og klageskrivelser herom.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder derfor, at grundejerne må gives medhold i, at kystbeskyttelsesloven ikke indeholder hjemmel til at pålægge grundejere i områderne 1 og 3 bidragspligt på det foreliggende grundlag. Nævnet henviser til, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at grundejerne i områderne 1 og 3 opnår en aktuel og tilstrækkelig konkret beskyttelse eller fordel af kystbeskyttelsesprojektet, som ønskes udført alene til sikring af område 2. Det findes ikke at kunne tillægges afgørende vægt, at grundejerne ved en eventuel underminering af vejen i område 2 bliver nødt til at bruge alternative ruter til at nå frem til deres hjem, eftersom adgangen til områderne 1 og 3 ikke bliver afskåret.

På baggrund af ovenstående ophæver Miljø- og Fødevareklagenævnet den del af afgørelsen, som omhandler bidragspligten, og hjemviser dette til fornyet behandling i kommunen. Kommunen må herefter træffe en ny delafgørelse om bidragsfastsættelsen, hvor kystbeskyttelseslovens regler i kap. 1 a iagttages, herunder pligten til at vurdere nytteværdien af projektet for de potentielt berørte ejere af fast ejendom på strækningen mellem Nivå Havn og Sletten Havn.

Projektets udformning

En grundejer fra område 2 har påklaget afgørelsen og anført en række klagepunkter vedrørende projektets udformning.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet skal hertil bemærke, at nævnet ikke kan tage stilling til ændringsforslag til udformningen af kystbeskyttelse. Nævnet kan alene tage stilling til det projekt, som kommunen har besluttet at fremme. Nye ideer til udformningen af kystbeskyttelse skal følge kystbeskyttelseslovens kap. 1 a procedure. Efter den procedure skal der blandt andet afholdes høringer, Kystdirektoratet skal afgive udtalelse mv., og kommunen skal indledningsvist beslutte, om man vil fremme sagen efter kystbeskyttelseslovens § 2 a. Såfremt den pågældende grund-ejer er utilfreds med projektets udformning, må denne søge kommunen om opstart af et nyt projekt efter kap. 1 a. Det samme vil gælde i forhold til de enkelte klagere, som har anført, at kommunen burde etablere anden kystbeskyttelse, herunder f.eks. højvandsikring langs Gl. Strandvejs sidekant.

Det er Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering, at nævnet ikke bør tilsidesætte den kommunale vurdering for så vidt angår den konkrete udformning af projektet. Ved denne vurdering har nævnet lagt vægt på, at Kystdirektoratet har været tæt involveret i sagen. Kystdirektoratet besidder en særlig sagkundskab på området, og har deltaget i projektgruppen nedsat for området og efterfølgende afgivet udtalelse om projektet. Nævnet har desuden lagt vægt på, at kommunen har fulgt Kystdirektoratets anbefalinger for område 2.

5.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Fredensborgs Kommunes afgørelse af 24. november 2014, med undtagelse af den del af afgørelsen, der omhandler bidragsfastsættelse.

Den del af kommunens afgørelse, der omhandler bidragsfastsættelse, ophæves og hjemvises til fornyet behandling i kommunen.

På nævnets vegne

Birgitte Egelund Olsen
Formand

Afgørelsen er sendt pr. post til:

Vita Hansen, Gl. Strandvej 145, 3050 Humlebæk

John Pasbøl, Gl. Strandvej 288, 3050 Humlebæk

Ulrik Herskind, Gammel Strandvej 288 A, 3050 Humlebæk

Thomas Lüchow, Gl. Strandvej 290, 3050 Humlebæk

Birte Jensen, Grønholtvej 14, 3480 Fredensborg

Afgørelsen er sendt til E-boks til:

Henrik Hertz, Gl. Strandvej 145 A, 3050 Humlebæk, sendes til E-boks.

Niels V. Myrup, Gammel Strandvej 278, 3050 Humlebæk, sendes til E-boks.

Peter Møller, Storemosen 15, 3050 Humlebæk, sendes til E-boks.

Afgørelsen er sendt pr. e-mail til:

Naturstyrelsen, Nordsjælland, Ostrupgård, Gillelejevej 2B, 3230 Græsted, NSJ@nst.dk

Fredensborg Kommune, Egevangen 3B, 2980 Kokkedal,

fredensborg@fredensborg.dk

Kystdirektoratet, Højbovej 1, 7620 Lemvig, kdi@kyst.dk

Sletten Beboerforening Charlotte Horster, charlottehorster@gmail.com

Preben Vittrup, Gl. Strandvej 258, 3050 Humlebæk, vittrup@dadlnet.dk

Michael Honoré, Gl. Strandvej 292, 3050 Humlebæk,

michael@smi-media.dk

Svend Olhoff, Gl. Strandvej 163c, 3050 Humlebæk, info@holmsbog.dk

Carsten Sevel Jensen, Langstrupvej 19, 3480 Fredensborg,

carstenseveljensen@g.mail.com